

Štvrtok 22. týždňa

Lk 5,1-11

Úspešný lov s Ježišom

Povzbudiť veriacich k väčšiemu poznaniu svojho vnútra – seba

Mnohí prichádzame do kostola modliť sa za svojich drahých. Prečo? Čo si prajeme?

Ježiš v evanjeliu dáva príkaz „**Zatiahni na hlbinu a spustíte siete na lov**“ (Lk 5, 4)! Ako nám znejú tieto slová? Čo v nás vyvoláva tento veľavravný Ježišov výrok?

Ak nám niekto povie „zatiahni na hlbinu“, my vieme, že ide o niečo veľmi dôležité, lebo vtedy musíme ísť do hĺbky a nemôžeme ostať len na povrchu. V evanjeliu sú tieto slová adresované apoštolom, ktorí boli rybármi, takže oni si ich vysvetľovali z hľadiska svojho remesla. Ako skúsení rybári dobre poznali miesta Genezaretského jazera vhodné na lov rýb. Keď im Pán Ježiš prikazuje spustiť siete, oni unavení celodennou prácou, spojenou s trpkým neúspechom predsa spúšťajú siete. Možno sa to nezaobišlo bez hromzenia, nervozity a nechuti, ale predsa Učiteľove slová berú vážne, pretože cítili, že im to nariaďuje niekto, kto má moc nielen v slove, ale i v skutkoch.

Aj my v živote sme častokrát unavení po celodennej práci, znechutení z politickej a ekonomickej situácie. Niekedy nám to škripe v rodine, medzi priateľmi, či v medziľudských vzťahoch vo všeobecnosti. Nevládzeme uniesť ťarchu každodenného života, a to sa niekedy nezaobíde bez zbytočného hromzenia a nádvok. Táto jednoduchá Ježišova veta „zatiahni na hlbinu“ je liekom práve na túto „únavu zo života.“

Vieme, že krása pokladov je častokrát ukrytá v útrobách zeme a musíme sa k nim dostať namáhavou prácou, ťažkou technikou i šikovnosťou ľudského umu. Vtedy je potrebné, aby sme vstúpili do svojho vnútra, do hĺbky našej duše, ktorá práve v takýchto chvíľach potrebuje Ježiša. Nebojme sa vojsť do svojho vnútra. Nebojme sa toho, čo tam nájdeme, aj keď sa nám to nebude páčiť. Moderná psychológia potvrdzuje, že ak chceš nájsť sám seba a kto si, musíš sa najskôr pozrieť do svojho vnútra, vydať veci na povrch, aby došlo k fáze uvoľnenia, prijatia sa a zmierenia sa s danou skutočnosťou.¹ Pod povrchom rôznych nánosov ľudských starostí a malicherností, pod nánosom hriechu a zloby stále „tlie“ plamienok túžby po najväčšom poklade, ktorým je Boh, Ježiš

¹ HAMRÁK C.: *Psychológia*, Zápisky z prednášok z Psychológie, ThLic. Stanislav Zonták, Osobný archív autora, Spišská Kapitula 2002, s. 20.

Kristus. Pre kresťana musí byť najväčším pokladom Ježiš Kristus! Musí ho neustále hľadať. Nesmie sa uspokojovať len s pomínelosťou tohto sveta. Tak, ako pre apoštolov Ježišova výzva bola skúškou ich poslušnosti, tak Boh skúša vieru, oddanosť a poslušnosť každého človeka. Niekedy od nás žiada veci, ktoré sa nám vôbec nepáčia a zdajú sa nám akoby nerozumné alebo hlúpe. Keď však uznáme vo svojom svedomí a vnútri, že je to Božia požiadavka, alebo skúška, potom nemôžeme odpovedať Bohu záporne.

Každý zázrak vo Svätom písme nejako súvisí s vierou a poslušnou dôverou ľudí. „Pretože si uveril“, „tvoja viera ťa uzdravila“, „blahoslavená, ktorá si uverila“. Z toho vidíme, že Ježiš odmeňuje bohatú dôveru k nemu a poslušnosť k jeho volaniu. Preto si, bratia a sestry, položme otázku: „Dokážem počúvnuť Boha alebo hľadám najsamprv tisícoraké poistky v prirodzenej rovine?“²

Nie je naša doba plná neistoty preto, že je chudobná na vieru a dôveru v Boha?

Spusťme, drahí bratia a sestry, siete na hĺbinu a prosme Boha, aby rozmnožil našu vieru i oddanú poslušnosť jeho slovám.

Amen.

² Porov. HRBATA J.: *Perly a chléb*, Katolícke nakladateľstvo Cor Jesu, Tešín 1991, s. 190.
